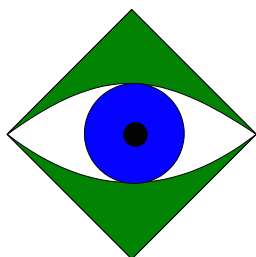

kOKOs

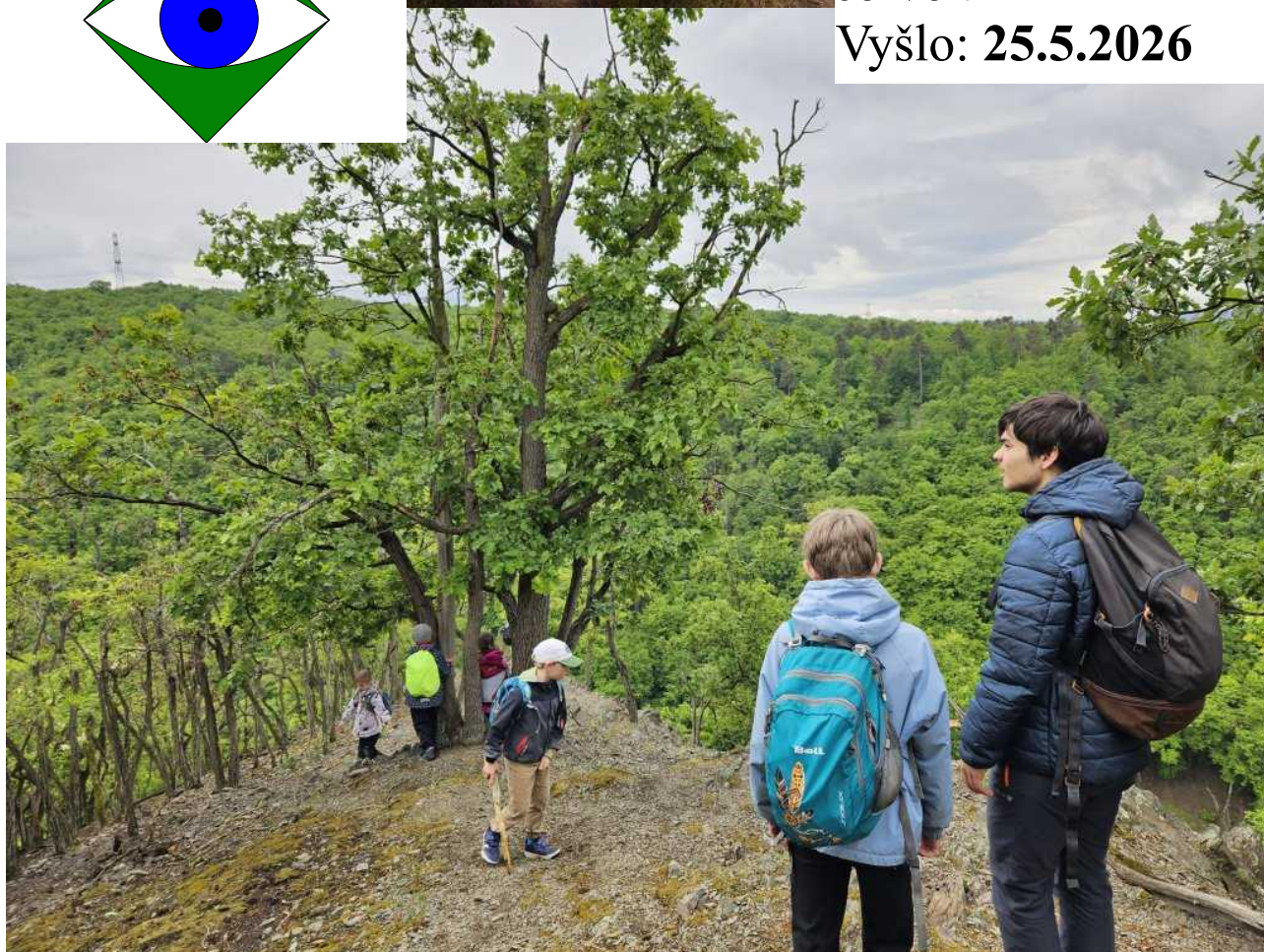

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 10. Ročník 28.
červen

Vyšlo: 25.5.2026

Kalendárium

Zapište si do diáře

Hned na počátku oddílového měsíce 29.-31.5. pojedeme na Myšinkův výlet ven do Krušných hor, projdeme se po jejich hřebenech a na závěr navštívíme některé z památek v Jáchymově. V polovině měsíce, 13. června nás pak na jednodenní výlet vyveze Ester, pojedeme do Křivoklátských lesů v okolí Žilinského vrchu..

Oddílovka přijde 15. června a bude to oddílovka závěrečná s hrou na průběh tohoto oddílového roku a dalšími věcmi s ohledem na závěr. No a také tu vyjde nové číslo kOKOsu.

V pondělí 22. června bude oddílovka věnovaná výpravě za přírodou, možná se opět vypravíme do Libosadu, ale přesný cíl a program se dozvíte později. Úterní schůzka pak již nebude.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
25. května – Bára (12)	29. května - Max
14. června – Ester (26)	26. června – Adriana
20. června – Dan (7)	24. června - Jan
20. června – Lembas (26)	29. června – Petr a Pavel
24. června – Carina (11)	

Zprávy z oddílu

Počet členů

Květen celkem očekávatelně nepřinesl nové členy, ale zase všichni stávající účastníci vyjádřili odhodlání v oddílové činnosti pokračovat i od září.

Pojed'te s námi na zkoušku

V červnu se mohou noví hosté podívat nejlépe na jednodeňák 13. 6. Rádi bychom tu viděli zejména hosty, kteří by s námi zároveň chtěli jet na tábor.

Tábor

Pokud se nepřidá nikdo další a naopak pokud někoho nezradí zdraví, mělo by na táboře být na počátku 22 dětí. Počet mírně poklesne po skončení prvních dvou týdnů, ale i tak vás má podstatný počet zůstat až do konce táborového příběhu.

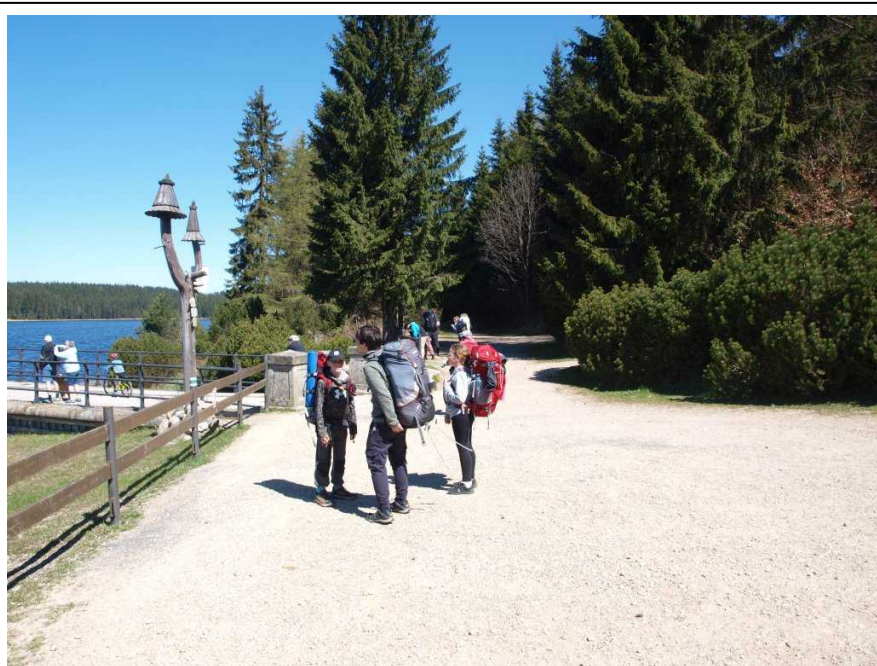
A já věřím, že se máte na co těšit. Vedoucí pilně připravují programy tradiční i nové a snaží se pro vás vytvořit co nejlepší tábor. Takže jed'te s námi a podívejte se, co se stalo s kapitánem Angelem Mesonerou a lodí El Viento del Oeste v táborovém příběhu.

Ozvěny měsíce

Jizerské hory 30.4.-3.5. 2026

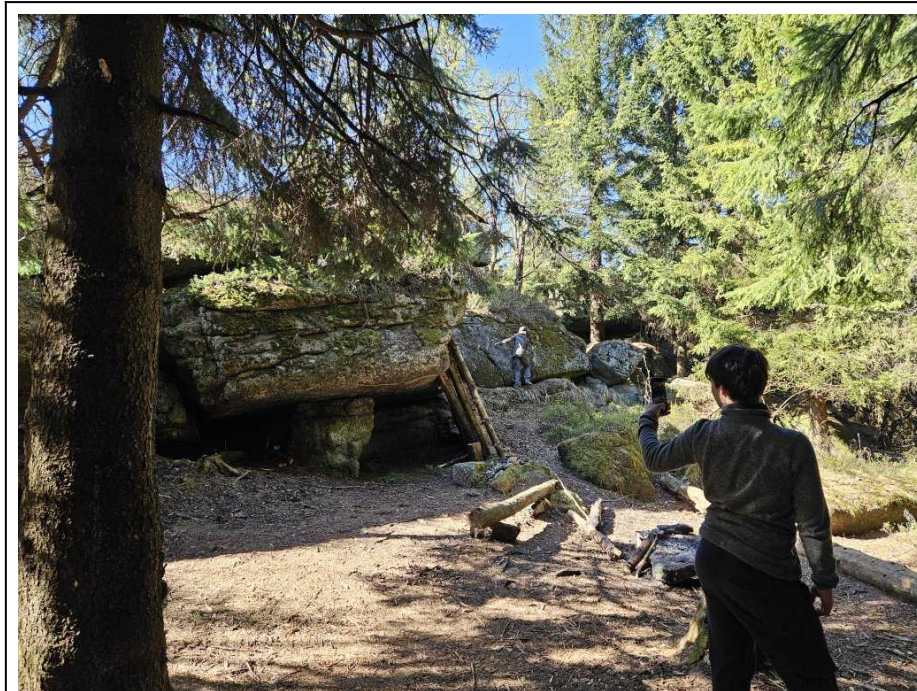
Počátek května přinesl tři volné dny za sebou a tak jsme zase jednou měli možnost vyrazit ven na celé tři dny. Ve čtvrtek večer se nás tak na cestu vydalo devět, další možní účastníci bohužel onemocněli nebo si našli jinou zábavu. V pátek večer se k nám pak přidal i Myšinka.

Bizon, Ariel, Lembas, Tomáš, Janis, Kristián, Bára, Jůla a Jožka nejprve odjeli autobusem do Liberce, kde nakoupili potraviny na následující dny a nechali se dalším autobusem dovézt na zastávku u Bedřichova v sedle Malinového vrchu, kde vystoupili a konečně se navečeřeli.

Před polednem jsme dorazili k Bedřichovské přehradě.

Po večeři jsme po kratším hledání našli přijatelné místo na postavení pařenišť a odebrali se spát.

Zbytky pověstné tramské osady Island nejsou příliš impozantní.

Po probuzení jsme vyrazili k takzvanému vodnímu zámku, což je stavidlo pro přívod vody do Rudolfovské elektrárny, i naše další cesta pak vedla podél přivaděče vody až k nejnvýše položené přehradě u nás – Bedřichovské.

U zámku Ariel vyložil téma výletu, šlo o to, že přišlo bezvětří a námořníci čekají, až zase začne vítr vát. První hra byla hra na nudu – Ariel předložil

pět identických obrázků lodi, kde na jednom byl změněn jeden nepatrný detail a cílem bylo tento detail objevit. Dětem se celkem dařilo, ale já jsem rozdíl neviděl, ani když mi ho později přímo ukázali.

Dalším bodem naší cesty se stal v lese ukrytý Bedřichovský viklan, od něj jsme se vrátili k

Jeden z tahů celovýletové hry proběhl na rozcestí Bílá Kuchyně

tělesu přivaděče a pokračovali po zelené značce až k přehradě. Po cestě proběhla další hra – cílem bylo po ránu sehnat co nejvíce vysrážené vody z různých částí lodi. Od přehrady jsme vystoupali po modré až na neznačené návrší, kde jsme se usadili a uvařili oběd. Po obědě Ariel prvním kolem zahájil opakovanou celovýletovou hru na kažení se potravin. Cílem bylo dosáhnout toho, aby se potraviny zkazily co nejpозději. Hra se po celý

výlet několikrát opakovala.

Krátce po obědě nás čekalo setkání s civilizací představovanou restaurací a hotelem v zámečku Nová Louka. Využili jsme místa především k dočerpání vody a drobnému občerstvení.

Od zámečku jsme postupovali po žluté a modré až na Olivetskou horu. Po cestě ještě proběhla hra na tažení lodě pomocí člunů a pak jsme již stanuli na vrcholu hory na místě bývalé tramské osady Island. Večer byl již znát a tak jsme sestoupili na rozcestí Bílá Kuchyně. Po kole hry na hnití potravin a po chvíli rozhodování jsme odešli hledat nocleh, který jsme našli v lese nedaleko řopíku,

V údolí Bílého Štolpichu proběhla i hra na postupné hnití potravin.

který byl kdysi zřejmě využíván jako tramský přístřešek. Protože tu nebylo optimální místo na pařeníště a počasí vypadalo velmi dobře, někteří přenocovali radši pod širákem. Vzhledem k tomu, že zde nebyl signál a bylo nutné dát vědět Myšinkovi, kde jsme, vyrazili jsme s Lembasem a Tomášem zpátky na Olivetskou horu a tak jsme Myšinku zdárně odnavigovali k našemu nocležišti.

Ráno nás čekal sestup do Hejnic podél Bílého Štolpichu. Po cestě jsme obdivovali skály a vodopády potoka a rovněž jsme zahráli několik her. Také jsme poprvé pozorovali, že buky jsou nahoře ještě nerozvité, ale dole již mají zelené listy.

Hejnice jsou městečkem u říčky Smědé v podhůří Jizerských hor s velkým poutním kostelem, který jsme neopomněli navštívit. Také jsme zde nakoupili jídlo na další část výletu. Pak jsme se nechali autobusem vyvézt na sedlo

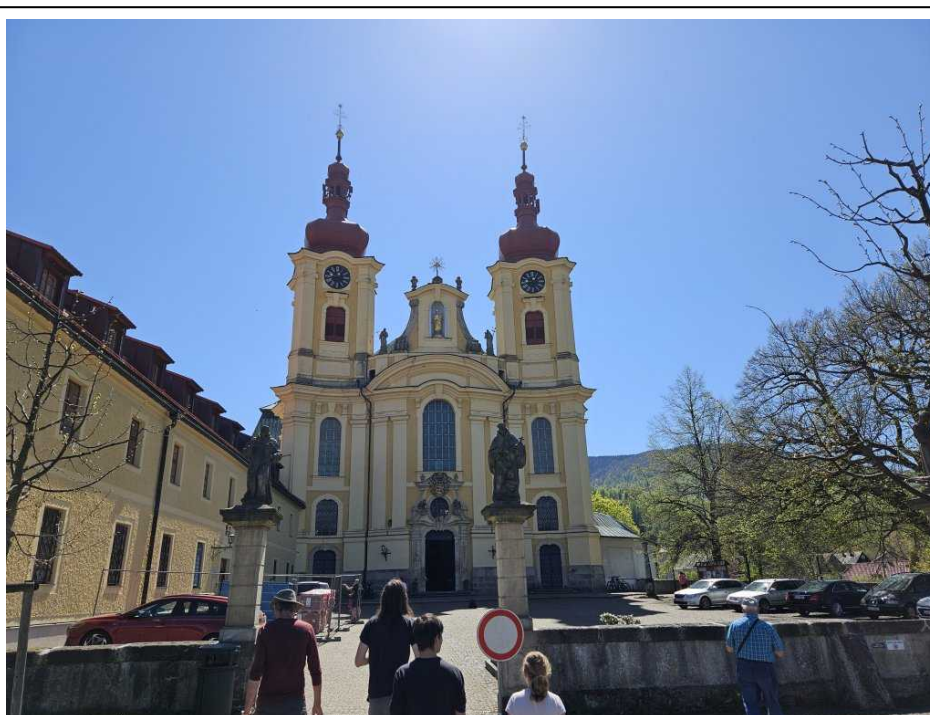
Údolím Bílého Štolpichu sestupujeme do Hejnic

Smědava. Protože již nebyl čas na vaření, na Smědavě jsme využili místní restaurace k obědu a taktéž jsme zde nabrali vodu.

Naše další cesta vedla táhlým výstupem vzhůru k odbočce na Jizeru. Zde jsme ukryli

zavazadla v lese a provedli výstup na tuto druhou nejvyšší horu Jizerských hor. Z Jizery jsme pak zamířili dolů kolem PP Vlčí louka, tady jsme se v rámci odpočinku rozhodli zkusit proniknout až na bezlesí ve středu rašeliniště, nicméně jsme museli ustoupit před hustou kosodřevinou.

Nedaleko prameniště Bílého potoka jsme pak našli vhodné místo k noclehu a uvařili jsme tu večeři,

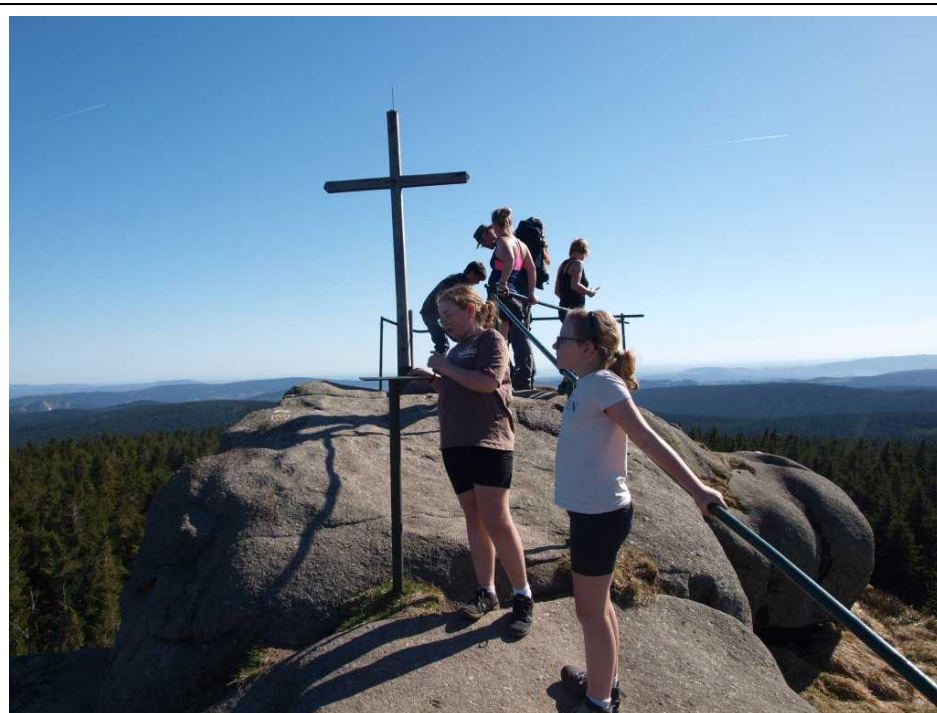

V Hejnicích jsme navštívili i proslulý poutní kostel

když se předtím Janis s Myšínkou vypravili sledovat západ slunce na nedaleké Polední kameny.

V neděli ráno jsme si zabalili a výstup na Polední kameny jsme podnikli společně. Vrchol poskytuje vyhlídku do širokého okolí. Ovšem to nebyla poslední z vyhlídek.

Zakrátko jsme se ocitli u odbočky na Frýdlantské cimbuři, což je vysoké skalisko, na které

Jizera je druhá nejvyšší hora Jizerských hor a skýtá výhled do širokého okolí

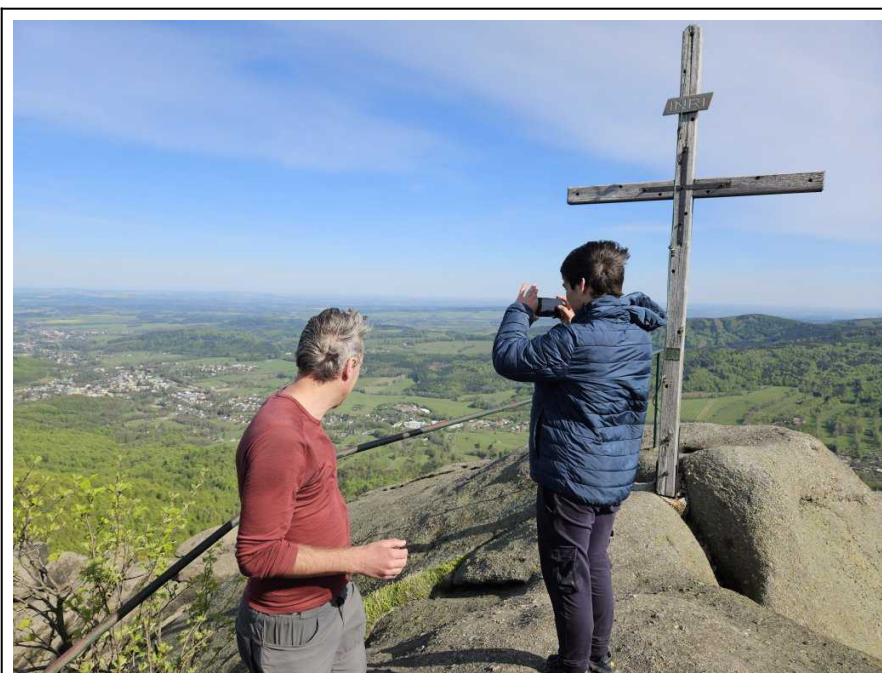
je možné vystoupit a pokochat se výhledem zejména do údolí řeky Smědé, ale i na okolní skály a vrcholy Jizerských hor. Skalisko je vybaveno žebříkem a je pověstné několika smrtelnými úrazy turistů.

Sestoupili jsme níže a v údolí Černého potoka jsme se zastavili a prolezli jsme okolí Poledního vodopádu. Pak se po chvíli pěšina změnila v cestu a nás čekala poslední odbočka a

to na skalní vyhlídku Hajní kostel. Vzhledem k tomu, že se vyhlídka nachází již poměrně nízko, je z ní nejlepší výhled právě na Hejnice a údolí Smědé.

V následujícím sestupu jsme došli do Bílého potoka a tady jsme nastoupili na vlak, který nás odvezl do Liberce, tam jsme využili k obědu kebaberii u nádraží a pak jsme se již nechali autobusem odvézt až do Prahy, kde jsme s mírným zpožděním vystoupili a dojeli domů.

Zbývá mi jen místo na závěrečné slovo – výlet přinesl neuvěřitelně dobré počasí (zvláště když si vezmeme počasí těsně před ním i po něm) a tak jsme se mohli pokochat

Frýdlantské cimbuři je proslavená vyhlídka na osamoceném skalisku

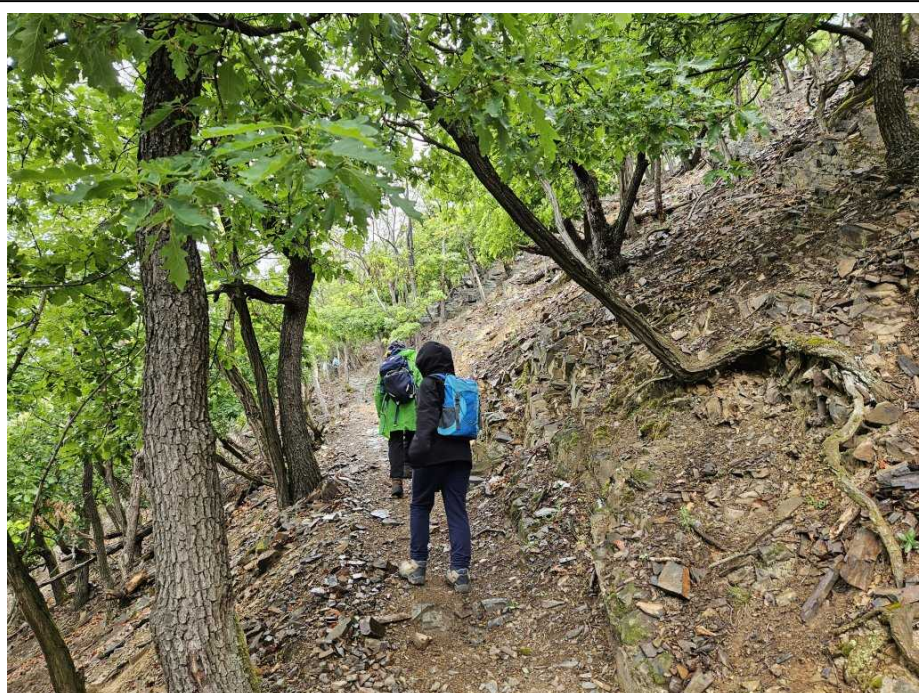
Jizerskými horami a užít si přespání venku i bez střechy nad hlavou. Kdo tu být mohl a nejel s námi, má čeho litovat, protože výlet byl v pohodě a pohostinství restaurace jsme využili hned dvakrát. Viděli jsme skály a vodopády a výlet všeobecně patřil k těm zajímavým a vysloveně zdařilým.

Zvolská homole – 16.5.2026

Květnový jednodenní výlet provázela celkem dobrodružná předpověď počasí, ale i tak se sem vypravilo plných třináct dětí doplněných o pouhé tři vedoucí.

Vedoucí zde představovali Bizon, Piškot a Hanka a děti Janis, Kuba, Ben, Ernest, Kristián, Julča, Carina, Pavel, Mia, Dorotka, Jenda, Frída a Julinka, která nás však v časném odpoledni opustila, protože měla další akci.

Vlak nás vyložil na Jarovské zastávce a čekal nás výstup na hřbet kopce Károv. Strmá cestička po modré turistické značce

Výlet začal strmým výstupem

byla tak nenápadná, že jsme ji nejprve přehlédli a museli se k ní vracet. Výstup sám byl

docela strmý a rozhodně nebyl jednoduchý, ale nakonec jsme se ocitli na horní plošině vrchu a tam u dřevěného altánku Piškot výlet zahájil první hrou.

Jednalo se o situaci, kdy se námořníci musí dorozumívat jen pomocí gest. Týmy měly za úkol předat si sadu slov jen za pomoci pantomimy. Vyhrál tým, kterému se předání zdařilo co nejdříve.

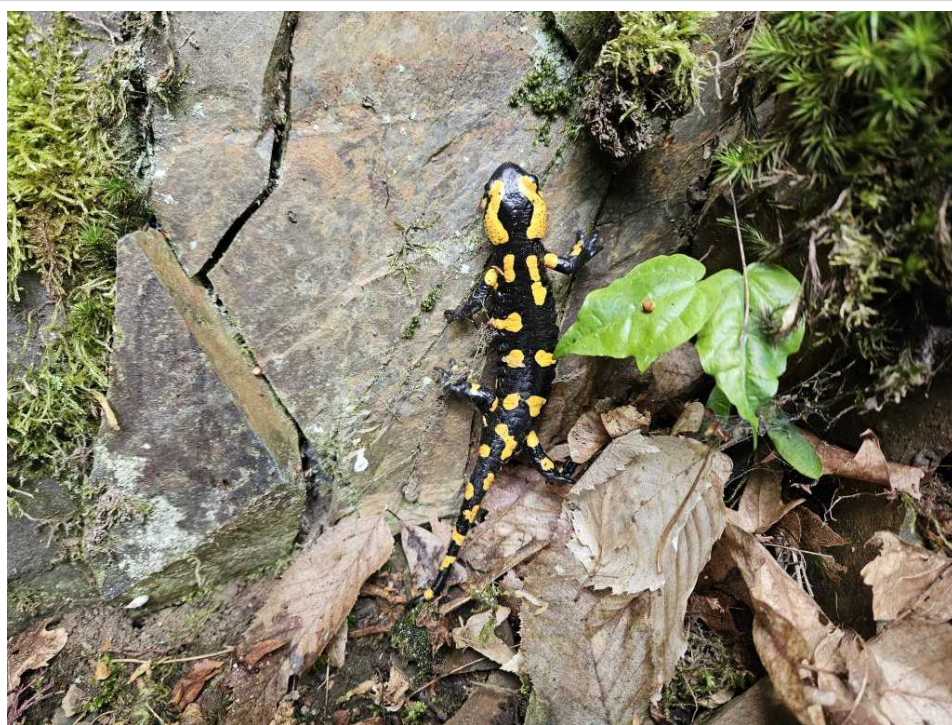
Cesta pokračovala

k vyhlídce na Jarovské údolí, kde jsme se mohli podívat na náš konečný cíl, protilehlou Zvolskou homoli. Pokračovali jsme dále k místu, kde nás čekal sestup dolů do údolí a zde Piškot zavelel k další zastávce.

V první hře si týmy dětí předávaly slova pantomimou.

V této hře se bylo naopak zapotřebí orientovat bez pomoci zraku. Jeden člen týmu měl

Při výstupu na Zvolskou homoli jsme viděli řadu mloků

zavázané oči a zbylí jej pomocí slovních pokynů museli provést určenou trasou lesem a před koncem ještě měl přivázat na určené místo uzlovačku.

Sestoupili jsme do údolí po neznačené cestě a po zastávce, kde někteří využili času k likvidaci bohatě rostoucího svízele, nás čekal výstup po červené značce směrem na Zvolskou homoli. Zajímavým překvapením a

vítaným zpestřením cesty byla velké hojnost mloků skvrnitých, kteří se podél cesty ve velké míře vyskytovali. Podle Miina počítání jsme jich viděli plných deset.

Na hřebeni kopce jsme usedli v altánku a pustili se do oběda. Po obědě nás čekala další hra, bylo nutné sestavit plány na opravu lodi, k tomu sloužila skládačka s náčrtem lodi. Dvojice dětí se pustily do skládání, které sice bylo celkem jednoduché, ale i tak některé potrápilo.

V první hře po obědě se skládal ve dvojicích obrázek lodi.

To už jsme byli na plošině Zvolské

homole a po naučné stezce a následně neznačené stezce jsme se vydali na hradiště. Hradiště samo není nikterak patrné, ale na jeho konci je lavička s vyhlídkou dolů do kaňonu Vltavy.

Když jsme si odpočinuli a vynadávali se, vrátili jsme se zpět a Piškot jako další hru uvedl klasický zmizík. Ten jsme pak hráli až do konce výletu.

Pomocí neznacených cest jsme se dostali k další vyhlídce, v tomto místě nejvýše nad řekou. Krátce za vyhlídkou jsme se rozloučili s Julinkou, kterou si vyzvedli rodiče, a pustili se do další hry. Hra

symbolizovala skládání dílů do opravované lodě. Týmy vždy nejprve

Vyhliídka na hradišti dokonce poskytovala i lavičku.

krátce sbíraly písmenka a pak měly za úkol sestavit z nasbíraných písmenek co nejvíce slov.

Vymyslet co nejvíce slov z daných písmen je překvapivě složité

I zde se ukázalo, že zdánlivě jednoduchý úkol dokáže netušeně potrápít.

A to už byl prakticky konec výletu. Zbývalo nám již jen sestoupit dolů do Vraného nad Vltavou. Ještě před městečkem některé opět napadlo válet sudy po louce, což se naštěstí obešlo bez nehod. Ve Vraném jsme pak navštívili místní obchod, protože kapesné na

výlet se přece musí utratit, a pak nás již vlak dovezl do Prahy a příjezdem na Dejvickou výlet skončil.

A tak jako obvykle zbývá na závěr poděkovat všem účastníkům a zmínit se, že kdo nejel, prohloupil, protože původně hrozivá předpověď se nepotvrdila a nakonec bylo i počasí přijatelné až příjemné. (bi)

Oddíl a voda

Žlutá limonáda u pramenů Nilu

Moje příhoda se datuje do léta roku 2006. Tématem roku byla Afrika Neznámá, tématikou tábora pak hledání pramenů Nilu. Tahle skutečnost je důležitá, neboť se nám na tábor tehdy podařilo objednat veskrze africké počasí. Ani horko nás nicméně neodradilo od toho, abychom se v rámci závěrečné hry pokusili dosáhnout pramenů Nilu, v našem případě reprezentovanému 20 kilometrů vzdálenými prameny Merklínky. Vyrazili jsme vybaveni dostatkem vody, nicméně proti vedru, které ten den panovalo, by nestačila nejspíš ani cisterna.

V roce 2006 byla kvalita fotek z mobilu velmi sporná, tento obrázek ukazuje naši výpravu na cestě k prameni Nilu

Abych příběh našeho putování zkrátila, na konci dne už jsme všichni měli opravdu velkou

Tahle fotka je z klasického fotoaparátu a zachycuje výpravu, když k prameni Nilu konečně dorazila.

žízeň. Dorazili jsme do Němčic, a zjistili dvě věci: nebyl otevřený obchod, a bylo otevřené koupaliště. A koupaliště prodávalo žlutou limonádu. Bez přehánění říkám, že jsme tenkrát, na konci dlouhého, horkého dne, byli přesvědčení, že ta žlutá limonáda je to nejlepší, co jsme kdy pili. Nakoupili jsme tehdy několik litrů žluté limonády, a odebrali se najít místo na spaní. Druhý den ráno jsme konečně doplnili i vodu, pořádně se napili...no, a najednou už nám ta žlutá limonáda tak dobrá nepřišla.

Nezdráhala bych se dokonce říct, že byla dost hnusná. Což ale nemění nic na tom, že ten první večer bych byla ochotná vyměnit vlastní sestru za další sklenici žluté limonády.

(Ka)

Herní koutek

Na idiota

Pro dnešní herní koutek jsem se rozhodl zvolit hru poměrně jednoduchou, ač dost pravděpodobně pro spoustu lidí méně známou. Jedná se o karetní hru, která se dá hrát se žolíkovými kartami a je možné si tím v klidu zkrátit večer. Je to hra, kterou já znám pod názvem Idiot nebo Na idiota.

Hra se hraje v alespoň třech hráčích a vyžaduje jeden standardní balíček na každé 2-3 hráče. Každý hráč dostane na začátku hry 9 karet. Tři karty položí před sebe na stůl lícem dolů a na ně položí tři karty lícem nahoru, další tři karty dostane do ruky. Před začátkem hry mají hráči možnost vyměnit libovolné karty z ruky za karty lícem nahoru. Hru vyhrává ten, který se jako první zbaví všech karet. Hodnoty karet ve hře jsou: nejnižší hodnota je 2 a

nejvyšší hodnota je eso. Hráči postupně hrají karty z ruky, každý musí zahrát kartu stejné nebo vyšší hodnoty, než je karta předešlá. Hráč může zahrát najednou i více karet stejné hodnoty.

V případě, že hráč nemůže zahrát žádnou kartu tak si musí celý odhazovací

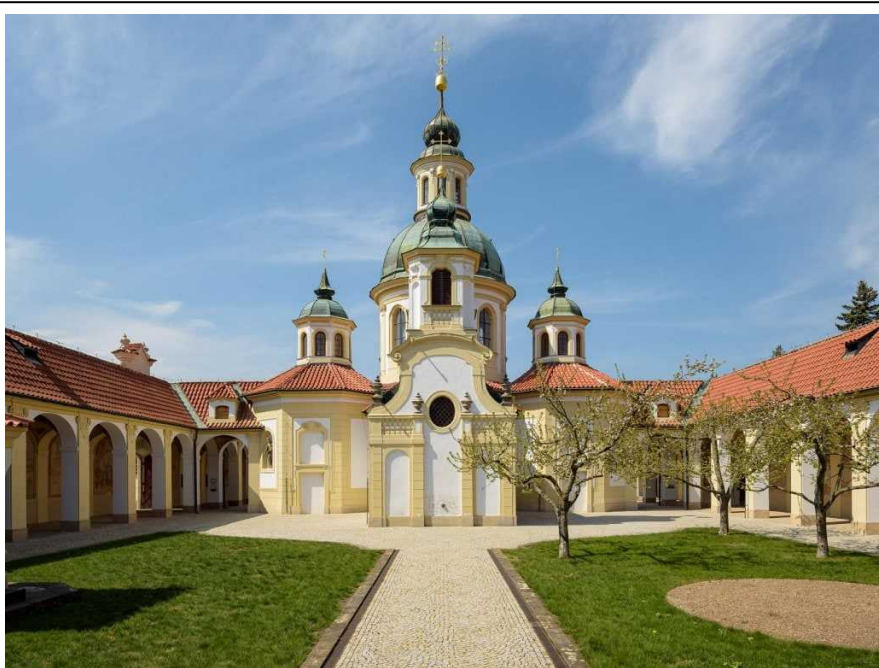
balíček vzít k sobě do ruky. Zároveň pokud má na konci tahu hráč méně než tři karty v ruce, tak si musí dobrat tak aby měl tři karty. Toto platí, dokud není dobrán lízací balíček. K některým kartám ovšem připadají speciální pravidla. Dvojku můžete zahrát na jakoukoliv kartu a na ní je možné hrát jakoukoliv kartu. Pokud hráč zahrane desítku, tak se celý odhazovací balíček odstraní ze hry a hráč dostane další kolo. Pokud je zahrána sedmička tak je na ní potřeba zahrát kartu stejné nebo nižší hodnoty. Pokud jsou za sebou zahrány čtyři karty stejné hodnoty tak je odhazovací balíček také odstraněn ze hry a hraje hráč, který položil poslední kartu ze čtveřice. V případě, že hráč již nemá žádné karty začne hrát s kartami, které má před sebou, nejdříve odehraje karty, které má lícem nahoru a poté hraje naslepo kartami, které jsou lícem dolů.

(Pi)

Zajímavé místo

Odpolední vycházka za historií, kávou i výhledem

Tentokrát vás pozvu jen opravdu nedaleko, na krátkou odpolední vycházku na trojmezí Prahy 6, 5 a 17. Je zde konečná tramvají s názvem Bílá Hora a jestli jste už měli dostatek dějepisu, jistě víte, že právě zde se odehrála, pro naši historii zásadní bitva, kde se roku 1620 rozhodlo, že České země zůstanou pevně v rukou katolických habsburských císařů. Na oslavu vítězství zde vznikla poutní kaple a byl plán založit klášter řádu Servitů. Pro válku však na dokončení kláštera tehdy nebyly peníze, a tak při příjezdu uvidíte jen takzvanou

Barokní kostel Jana Blažeje Santiniho

Velkou hospodu, která vznikla z chátrajícího staveniště na počátku 18. století. Malá poutní

Velká hospoda na Bílé hoře

kaple se postupně přestavovala na rozsáhlý kostel, obehnaný zdí. Je to překrásná barokní stavba, podle návrhu slavného architekta Santiniho, která dnes slouží i jako klášter malé komunity Benediktinek. Nečekaně tu v zahrádce naleznete protiletectký kryt z 2. světové války, dědictví po německém letectvu, které zde sídlilo. Dnes je v něm roztomilá „Boží kavárna“,

kde si kávu a sladkosti vychutnáte s výhledem na zdobenou barokní bránu areálu. A jakmile se občerstvíte, můžete se vydat na samotnou Bílou horu. Po cestě ještě uvidíte jednu z 11 dochovaných kaplí poutní cesty ze Strahova do kláštera v Hájku. Samotná Bílá hora je z tohoto směru nenápadně nezastavěné návrší s památníkem, odkud se nabízí výhled na sever, za dobrého počasí tu uvidíte České Středohoří, Bezděz nebo i Ještěd. Taky je odtud vidět obora Hvězda s letohrádkem, a tak jestli budete mít náladu na delší procházku, zamířte třeba tam.

(Pr)

Příběhy lodí

James Cook

V osobě Jamese Cooka se dostáváme více k vědeckému využití mořeplavby. Cook sice původně nastoupil k válečnému loďstvu a účastnil se plavby do Severní Ameriky v rámci sedmileté války s Francií a aktivně se zapojil i do bojů, zejména během dobývání Québecu a při obléhání Louisbourgu (v dnešním Novém Skotsku). Už tady ale začal s mapováním území, což byla činnost, které se hodně věnoval. Vynikajícím způsobem tehdy zmapoval ústí řeky svatého Vavřince. Po konci války, od roku 1763, velel škuneru Grenville a pokračoval s mapováním,

tentokrát Newfoundlandu a Labradoru.

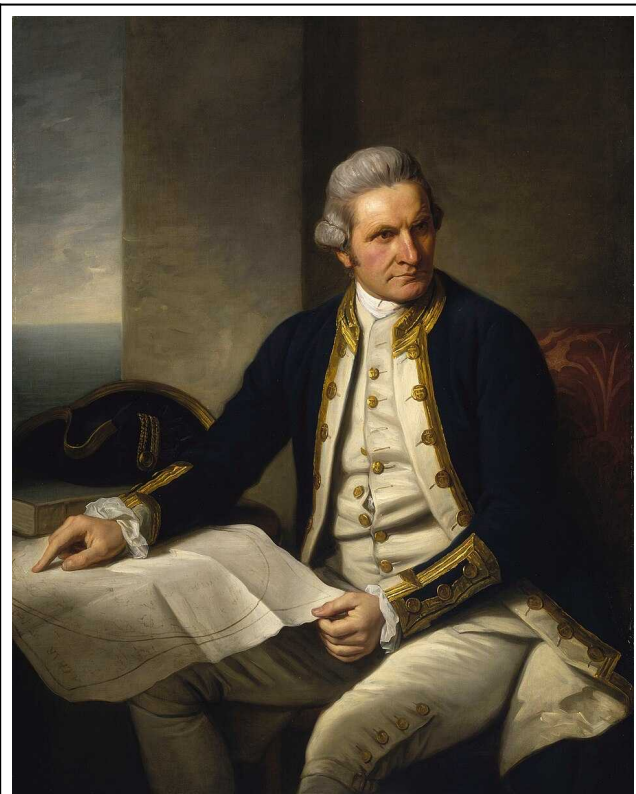
Britská admirála dala jeho mapy vytisknout jako navigační pomůcku.

Na svých plavbách se věnoval mapování a objevování dosud neznámých oblastí a také různým vědeckým experimentům. Byl členem Královské společnosti nauk a jeho výprav se zúčastnili významní vědci své doby. Sám Cook získal ocenění vědecké společnosti za svou práci o boji proti kurdějím na námořních cestách – byl proslulý tím, že na jeho výpravách námořníci na kurděje neumírají.

Cook uspořádal tři velké a významné cesty. V letech 1768–1771 vedl svou první tichomořskou expedici. Vědeckým cílem bylo pozorování přechodu Venuše přes sluneční kotouč, které mělo sloužit k určení vzdálenosti od Slunce. Na lodi Endeavour se plavili přírodovědec Joseph Banks, švédský botanik Daniel Solander či astronom Charles Green. Cook zároveň zmapoval Nový Zéland. Východní část australského kontinentu pojmenoval Nový Jižní Walles. V dubnu 1770 jako první Evropané vkročili členové posádky na východní Austrálii. Místo nazvali Botany Bay (Botanický záliv) kvůli velkému množství nových rostlin, které našli. Bohatství shromážděného vědeckého materiálu z plavby Endeavouru bylo jedinečné a po návratu byl představen i králi Jiřímu III.

V letech 1772–1775 dostal k dispozici dvě lodi, Resolution a Adventure, a vedl druhou expedici, pátrající po předpokládané pevnině v jižním Tichomoří. Roku 1773 se vylodil na Cookových ostrovech a prozkoumal Novou Kaledonii.

V letech 1775–1779 vedl třetí výpravu s cílem najít tzv. severozápadní průjezd kolem Severní Ameriky. S loděmi Resolution a Discovery znovu obeplul Afriku, plavil se k Tasmánii, Novému Zélandu a Tahiti. Poté plul na sever, kde objevil Havajské ostrovy, proplul Beringovým průlivem a prováděl mapování. Po příchodu zimy 1778 se vrátil na Havaj. Zpočátku byl tamními domorodci uctíván jako „bílý bůh“, ale nakonec se s nimi dostal do konfliktu a při pokusu zajmout jejich náčelníka byl 14. února 1779 v zátocě Kealakekua zabit.

James Cook

Cesty lodi El Viento del Oeste

Letošní celoroční hra

V květnu se El Viento del Oeste nejprve potýkala s nudou na lodi způsobenou bezvětrím.

Následně pak jsme se museli vypořádat s bouří a ztroskotáním poškozenou loď následně opravit.

Bodování za květen a červen

Oddílový květen byl měsíc naplněný dvěma výlety a třemi schůzkami, ač nikdo nenavštívil všechny akce, měli jsme tu velmi pěkné výsledky s jedinou vynechávkou.

jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1. Julča	136	136	Vlaštovky	14. Ondra	73	73	Zobáci
2. Ben	132	132	Zobáci	15. Dorotka	69	69	Nejmladší
3. Carina	121	121	Vlaštovky	16. Martin	88	88	Zobáci
4. Kristián	115	115	Zobáci	17. Julinka	48	48	Vlaštovky
5. Jožka	112	112	Vlaštovky	18. Dan	46	46	Nejmladší
6. Ernest	96	96	Zobáci	19. Áňa	40	40	Vlaštovky
7. Mía	95	95	Vlaštovky	20. Mája	32	32	Vlaštovky
8. Bára	91	91	Vlaštovky	21. Adriana	31	31	Nejmladší
9. Pavel	90	90	Zobáci	22. Fany	15	15	Nejmladší
10. Kuba	88	88	Vlaštovky	23. Eda	15	15	Zobáci
11. Janis	80	80	Pařáti	24.			
12. Frída	75	75	Vlaštovky	25.			
13. Jenda	73	73	Nejmladší	26.			

Výsledky bodování družin:

Příští rok buď soutěž družin nebudeme publikovat nebo z ní uděláme něco více, ale letos je jen zobrazení účasti a vzhledem k tomu, že mladší tři družiny stále mají své členy všude a Pařáti efektivně neexistují, jsou výsledky stále velmi vyrovnané.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Nejmladší	50	410
2.	Vlaštovky	50	410
3.	Zobáci	50	410
4.	Pařáti	10	80

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků nám ukazuje především účasti na výletech a drobné zamíchání pořadí.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1. Julča	1092	13	Vlaštovky	16. Julinka	602	7	Vlaštovky
2. Jožka	1074	11	Vlaštovky	17. Kuba	601	8	Vlaštovky
3. Ben	1007	12	Zobáci	18. Mája	569	5	Vlaštovky
4. Carina	943	10	Vlaštovky	19. Mía	514	3	Vlaštovky
5. Martin	916	9	Zobáci	20. Janis	473	10	Pařáti
6. Ondra	840	9	Zobáci	21. Fany	334	3	Vlaštovky
7. Kristián	829	8	Zobáci	22. Eda	309	4	Zobáci
8. Dorotka	815	7	Nejmladší	23. Jenda	300	2	Nejmladší
9. Ernest	804	10	Zobáci	24. Mikeš	153	3	Host
10. Pavel	785	10	Zobáci	25. Malvína	111	2	Host
11. Bára	712	10	Vlaštovky	26. Hanka	56	1	Host
12. Frída	698	9	Vlaštovky	27. Zuzka	39	1	Host
13. Dan	693	7	Nejmladší	28. Sandra	39	1	Host
14. Adriana	667	9	Nejmladší	29. Magda	18	0	Host
15. Áňa	649	6	Vlaštovky				

Prémiová „50“ pro rok 2025/2026

Květen: Odborný úkol pro květen je poznávačka z geologie. Letos jsme geologii přeřadili na květen a zavedli jsme ji i do normálního oddílovkového systému, takže máte možnost se předvést. Jako přinášecí úkol tu máme fotosbíрку bezobratlých. Vyfotografujte a správně určete trojici bezobratlých. Počítají se vám body za kvalitu fotografie, správnost určení a též neobvyklost zobrazeného tvora. Upozorňuji, že tvory fotografované v zajetí považují z tohoto hlediska spíše za běžné.

Červen: A jsme na konci roku, ani to moc nebolelo. Přinášecím úkolem je tentokrát herbář nebo fotoherbář. Nasbírejte a vylisujte nebo vyfotografujte 3 byliny a správně je určete. Pokud budete květiny lisovat, vyhněte se, prosím, rostlinám ohroženým, u fotografií naopak ohrožené rostliny vítám. Hodnocena je kvalita zpracování/fotografie a samozřejmě též správnost určení. Poznávačka nás čeká z poznávání bezobratlých, kde můžete zúčtovat, co jsme na schůzkách dělali především v dubnu.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // uzly//
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tematická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//ryby , obojživelníci, plazi, ptáci, savci //
duben	podivuhodnost // stavební slohy a památky //
květen	foto-sbíрка bezobratlých // geologie //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

(My+Bi)

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Julinka	3	20+0	0+2	15+2	0+2	0+0	0+1	0+1	0+0	
Pavel	10	12+15	0+0	0+17	22+14	0+19	0+0	0+16	0+24	
Jožka	10	20+0	0+10	20+20	15+10	0+15	0+14	0+21	0+16	
Julča	9	10+0	0+9	20+14	0+10	0+17	0+12	0+19	0+14	
Hanka	8	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	
Kristián	8	20+0	0+4	15+7	0+4	0+0	0+3	0+3	0+5	
Mia	8	0+0	0+4	0+4	0+9	0+0	0+10	0+0	0+8	
Bára	15	0+0	0+0	20+0	0+9	0+0	0+12	0+0	0+19	
Ernest	4	0+15	0+5	0+0	0+7	0+14	0+4	0+5	0+0	
Ben	7	0+2	0+6	20+12	0+6	0+12	18+3	0+5	0+15	
Ondra	11	0+2	0+8	0+7	0+8	0+0	0+3	0+0	0+13	
Martin	11	0+2	0+12	0+23	0+12	0+0	0+13	0+0	0+22	
Dorotka	8	20+0	20+5	20+4	0+8	0+0	0+4	22+2	0+0	
Frída	3	0+2	0+2	0+0	0+6	0+6	0+3	0+1	0+0	
Magda	3	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	
Dan	1	0+0	0+1	20+2	0+3	0+1	13+1	0+1	0+1	
Carina	0	0+0	20+9	0+10	0+12	0+15	0+15	0+6	0+19	
Adriana	0	0+0	0+5	0+2	0+0	0+3	0+2	0+0	0+1	
Mája	0	0+0	0+1	0+0	0+0	0+0	0+6	0+5	0+2	
Áňa	0	0+0	0+6	0+0	0+0	0+0	0+16	0+5	0+10	
Eda	0	0+0	0+4	0+0	0+7	0+0	0+5	0+0	0+0	
Kuba	0	0+0	0+0	25+3	0+0	0+0	0+4	0+0	0+7	
Janis	0	0+0	0+0	20+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	
Jenda	0+0	0+0	0+0	0+0	0+2	0+0	0+0	0+0	0+4	
Fany	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+2	0+0	0+0	0+0	

Koutek zábavy

Jarní běh soutěže o KOKOsový ořech – čtvrté kolo

Jarní běh naší soutěže o sladké odměny s kOKosovou příchutí přináší poslední, páté, kolo poznávání všeho možného. Odměny budou losovány již na závěrečné oddílovce v červnu.

Každý měsíc zde je zveřejněna trojice obrázků, vašim cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílů.

5. kolo – Postaveno v této době

Možná matně tušíte, že i v první polovině osmnáctého století, kdy probíhá náš příběh, se na našem území také stavělo. Vybral jsem obrázky tří méně známých zámků (i když dva z nich oddíl v dávnější minulosti navštívil a ten prostřední je ve vážném výběru pro podzimní výlet ven), všechny byly postavené na počátku osmnáctého století a stojí u nás. První kousek od Prahy, zbylé dva na Moravě.

Výsledky 4. kola jarního běhu: Co tu tohle dělá? (jezevec lesní, psík mývalovitý (též mývalovec kuní), mýval severní) řešení odevzdali Carina 6 bodů (celkem 18), Julča 6 bodů (celkem 12 bodů) dále má Pavel (celkem 9) Julinka (celkem 6), Kristián (celkem 6) Adri (celkem 6 bodů), Jožka (celkem 6 bodů), Frída (celkem 6 bodů) a Dorotka (celkem 15)

Vtip nalezený na Internetu:

Mladík, právě odvedený, projevil přání sloužit u námořnictva. „Umíte plavat?“ zeptal se ho předseda komise.

Odvedenec se polekal: „To už nemáme žádné lodě?“

<https://www.supervtip.cz/vtipy/>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo desáté., Ročník 28. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Piškot, Prtě, Kapybara

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 24.5.2026. Vyšlo dne 25.5.2026 v počtu 27 výtisků a pdf souboru.

***** Letní číslo osmadvacátého ročníku vyjde 15.6.2026 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz